

M.-2.-1942

Innenriks - Nett.

Fra det norske statspolitiet er, etter pålegg av det tyske sikkerhetspolitiet, utgått en skrivelse til alle landets politimestre "angående forføyninger som blir å foreta i saker mot personer som antas å ha forlatt landet ulovlig". Vi gjengir rundskrevet i forkortelse:

Innberetning blir å sende som før. Etterforskning skjer som før. (Undersøkelse om vedkommende har reist sammen med noen, videre om hans omgangskrets, spesielt nye venner, samt eventuelle venner og bekjente andre steder i landet.) Beslagleggelse av formue. Denne beslagleggelse omfatter såvel den flyktedes egen som hustruens og foreldrenes samlede formue. All fast eiendom beslaglegges. Alle likvide midler, som penger, bankinnskudd, sparebevis, obligasjoner, aksjer, livsforsikringer, gjeldsbrev, poliser, etc. tas i besiddelse av stedets politimester og oversendes "til den oppnevnte likvidator", nemlig R. Haur-Nielsen, Kongensgate 14, Oslo.

Frømkommer slektninger eller andre personer med påstander om at de har en eller annen rettighet til eiendeler som er inn tatt i den beslaglagt formuemasse, blir slike å ta hensyn til kun når der er ført rettsgyldig bevis for påstanden. All videre forføyninger vedrørende de beslaglagte formuer vil bli truffet av den oppnevnte likvidator.

Etterlysning av savnede i Polititidende blir vanligvis ikke å foreta.

Skrivelsen er utferdiget den 15. november ifjor, og undertegnet av K.A. Marthinsen og H. Kommervold.

I tilknytning til ovenstående gjengir vi en annen skrivelse, rettet til politimesteren i Mandal. Denne er så avslørende at vi gjengir den in extenso:

"Politimesteren, Mandal.

Tilleggsordre i forbindelse med telefonisk ordre av igår angående foranstaltninger mot familier vedrørende offiserer, loser og sjøfolk som ulovlig har forlatt landet meddeler at det nå er bestemt at hele formuen tilhørende de rømtes hustru, barn og foreldre skal beslaglegges og familiemedlemmene henvises til forsorgsvesenet i sin kommune. Forøvrig gjelder ordre av igår uforandret, blant annet må brødre av den rømte ikke arresteres - anmod i tilfelle det tyske sikkerhetspolitiet å henvende seg til sitt hovedkontor i Oslo.

Statspolitisjefen. "

Kommentarer overflødig.

N.S. arbeider febrilsk på å innarbeide sitt "system" i kommunene. Den 6. desember ifjor utgikk følgende skrivelse, som vi gjengir in extenso:

"Da vi ikke har hørt noe fra Dem angående forholdene ved den etat De er ansatt, går vi ut fra at samtlige funksjonærer er lojalt innstillet til N.S., og at alle deltar aktivt for ryddingen i kommunen. Som N.S.-mann og offentlig tjenestemann plikter De å holde vårt kontor underrettet om Deres kollegers politiske fremferd så vel i sitt arbeide som i det private, tillike deres arbeidsforhold på kontoret.

Vi imøteser Deres rapport på forholdene på Deres arbeidssted. Til orientering om hvilke momenter en rapport på en person bør inneholde vedlegges et personalspørreskjema hvor de viktigste spørsmål er undertrekket.

Ved siden herav må oppgis navn og adresse på den eller de personer som har bistått Dem med opplysningene.

Allé opplysninger blir strengt konfidensielt behandlet.

Heil og sæl.

Rennesund (sign.) "

Danne likefremme oppfordring til spionasje, provokasjon og angiveri i våre offentlige etater er heldigvis enestående i vår kstats historie. N.S. har føyet et nytt skjendselsblad til sin korte krønike i Norge.

Utenriks.

Singapore er falt. Scharnhorst, Gneisenau og enkelte andre lettere tyske flåteenheter klarte å redde seg gjennom Kanalen over Nordsjøen til Helgoland, som ligger mellom de østfrisiske og nordfrisiske øyer ikke så langt fra Kuxhafen. Disse to nyheter må naturligvis virke nedslående på enhver jøssing. Men vi kan ikke sterkt nok understreke en ting, og det er at utålmodigheten er vår verste fiende. Nazistene spekulerer i den. - General Kutuzow, han som overvant Napoleon i felttoget til Russland i 1812, sier i sin dagbok: "Intet og ingen er sterkere enn de to krigere: tålmodighet og tid. Tålmodighet og tid, de er mine forbundsfeller, det er med dem jeg skal slå Napoleon, i tilknytning til keiserens feltrop: jeg slår meg ikke til tåls så lenge der ennå står en vepnet fiende på russisk grunn." La oss huske på disse ordene, og vi kan godt minnes et par andre, fra nutiden, uttalt av en fransk offiser etter det franske sammenbrudd i juni 1940: "Det gis ikke håpløse situasjoner, det gis bare håpløse mennesker."

Utenriks og innenriks oversikt.

Etter hva militæreksperter regner med, ble den tyske våroffensiv oppgitt allerede i februar måned i år, da det ble klart for den tyske hærledelse hvilken enorm påkjenning vinterfelttoget i Sovjet-Samveldet virkelig hadde vært. En av følgene var oporydning innen hæren og degradering av en rekke tyske generaler som ble regnet for defaitistiske - etter ubekreftede forlydender skal endog tre generaler være skutt. Hitler besluttet seg da til å sette hovedinnsatsen på å oppnå kontakt med Japan, det vil si nå frem til det fjerne Østen. Noen kjempeoffensiv var det ikke lenger tale om, derimot om konsentrerte angrep på denne fronts sydlige og nordlige deler (Kharkow-området, Rostov, Krim med Kertsj og Sebastopol - Cyrenaika mot Egypt). Man har derfor lov til å regne med at det voldsomme panserslag i den libyske ørken er hovedhjørnesteinen i det tyske sommerangrep. Japans krav til Tyskland-Italia om at Suez skal og må lukkes, har beredt aksmaktene mange vanskeligheter, og det ser ikke ut til at de vedholdende bombardementer av Malta har klart å hindre de engelske operasjoner til sjøs. Ennu er slagets gang usikker, men det sies at Rommel er blitt nervøs og ubalansert over ikke å ha oppnådd de hurtige resultater han ventet, og hans tilførsler er sterkt begrenset. Ritchie derimot har etter Auchinlecks uttrykke lige ordre spart på panserreservene, og man får håpe at slaget - som nå langsomt går over til å bli en utmattelseskamp - vil ende med et fullstendig nederlag for tyskerne. Dermed vil den tyske sommeroffensiv være stanset og tilintetgjort på et av de viktigste og mest avgjøende punkter.

Den britiske flyoffensiv mot Tyskland fortsetter med uforminset kraft, særlig går det hardt ut over Ruhr-distriktene og Østersjøhavnene. Veldige avdelinger av jagerfly beskytter bombene slik at man regner en tapsprosent under ti. Det er adskillig lavere enn den tyske tapsprosent når det gjelder flyangrepene på Storbritannia. De engelske flytyper - Spitfire, Hurricane, Blenheim og Wellington - blir stadig forbedret. Ny er den mektige bombemaskin Hawker Typhoon og den lynsnare jager av samme navn (FW 190). De har vist seg de tyske maskinene fullstendig overlegne i luftkamper, og de engelske flyfabrikker er gått i gang med standardisert masseproduksjon.

Sovjet-Samveldet har gjennom offisielle talsmenn erklært at deres krigsindustri arbeider med større kapasitet og at også dens rent kvantitative yteevne er større enn ved Tysklands overfall i juni ifjor. Dette er merkeligvis fordi rike industriområder jo er berøvet russerne gjennom tyskernes frammarsj. Det gir et godt bilde av russernes ukuelige mot og seige utholdenhet at de har maktet å nyskape en mektig krigsindustri i Ural og Sibir midt under felttogets fryktelige påkjenninger. Dertil kommer den materielle hjelp fra England og Amerika, som er meget betydelig, særlig hva fly og artilleri angår. Fremstående sovjetrussiske kretser er derfor så optimistiske at de mener Sovjet-Samveldet vil beseire Tyskland allerede i år. Bare matsituasjonen i Sovjet gir grunn til bekymringer, men sovjet-russerne (likesom nordmennene) er beredt til å bare alle byrder når det gjelder å nå det store mål å befri sitt land.

Etter slaget ved Midway-øyene, som japanerne tapte, har de for annen gang under denne krigen oppgitt den direkte invasjonen av Australia, som alle forberedelser lå ferdige til. Japans behov for jern begynner nå å bli nesten like påtrengende som Tysklands behov for smøreolje. De to omstendigheter betyr mektige faktorer til en hurtigere avgjørelse av krigen enn det ellers ville vært mulig. I Tyskland er nu rasjonene av smøreolje til generatorbiler nedsatt til det halve. Man forstår hvor meget fortore motorene blir ødelagt på det viset, og hvorfor selve kommunikasjonsforholdene i det stortyske riket stadig blir elendigere.

Den norske regjering har utnevnt major William Hansteen til generalmajor og øverste forsvarssjef for de samlede norske styrker til land, til vann og i luften. - I Washington har vår sendemann Morgensstjerne av Roosevelt fått ministers rang. - I Stockholm er chargé d'affaires Bull utnevnt til norsk sendemann.

Utskrivningen av nordmenn til tvangsarbeide for tyskerne er foreløpig innskrenket. Om nazistene venter på grunn av det norske folks voldsomme reaksjon mot disse nye bitre overgrep, eller på grunn av visse utenlandske makters kraftige forestillinger, vet vi ennå ikke. Men det er ingen grunn til å tro at tyskerne og quislingene har oppgitt sine planer. - Quisling er for tiden nervøs, og mer ubesluttet enn noensinne. Innen visse kretser av de prostituerte statsråder er man mer og mer misfornøyd med hans vankelmødighet, som avløses av rasende øyeblikk av frysende beslutsomhet og raske avgjørelser (etter Hitlers forbilde). De siste arrestasjoner, blant annet av overlage Jens Dedichen i Oslo, samt et flertall i Bergen, ble foretatt på Quislings egen ordre, og mot statspolitiets forestillinger, som innvendte at man ikke hadde mer plass. Quisling forlangte allikevel 200 arrestert som gisler for seg selv. Det er vel tsjekkernes nenrettelse av masseorderen Heydrich som har gjort ham så oppskåret akkurat nå i det siste.

Berggrav sitter fremdeles internert i Asker. Lærerne nordpå lever fortsatt under de pinsomste forhold. Men hverken getstligheten eller lærerne lar seg knekke. Anden er like sterk som før, og selv de økete sendinger av norske fanger til Tyskland makter ikke å skremme. Befrielsens time kommer stadig nærmere.

For tiden disponerer Tyskland over 40 % av Norges nasjonalinntekter. Allerede ved utgangen av ifjor hadde Norge betalt nærmere fire milliarder kroner for "beskyttelsen". Direkte hungersnød truer Norge allerede i år. Buskapen er slakket, og de få overledende nødkreatur tygger sildemel i båsene sine. Fra høsten av kan nordmennene ikke regne mer enn en - 1 - kjøttmiddag i måneden. Og dertil kommer at store deler av vårt storsjøfiske er nedlagt. Situasjonen er mørk. Med tomme maver, men med ranke rygger opplevde Norge sin tredje 17. mai - de så fram til den fjerde 17. mai. Til den tid skulle vel vårt store mål være nådd: nasjonenes frihet og selvstendighet.

Quislingene utgjør fremdeles bare knappe to prosent av vår befolkning. Et illustrerende eksempel på det er de legale norske radioer, altså N.S.-folkens radioer, de eneste som har lov til å ha radio. Vi vet fra sikker kilde at Norge for tiden har 7 000 innregistrerte radiolicenser, det er det hele. Regner vi at hver lisens dekker fem lyttere, kommer vi til et tall av 35.000. Og det skulle ganske riktig så noen kunne svare til quislingenes samlede antall i vårt land. Til sammenligning anføres at Norge som fritt land hadde 480 000 lisenser, og over en trekvart million lyttere. Tall er pussige, ikke sant? De avslører nok så meget.

Vi minner om boikotten av Nationaltheatrets forestillinger og Gyldendal Forlags bøker. Begge de to store institusjoner er overtatt av og utnyttet av nazister, mens deres lovlige styrer sitter fengslet.

Spre dette i flest mulig eksemplarer. Unngå N.S. og de stripete. Gud bevare Kongen og fedrelandet.

S.P.A. 1638
Mappe 32
Ekepl. 21/2
Arg. 1942
O.V. Ph.
Jfr.

Innenriks - Nøtt.

Fra det norske statspoliti er, etter pålegg av det tyske sikkerhetspoliti, utgått en skrivelse til alle landets politimestre "om å sende forføyninger som blir å foreta i saker mot personer som antas å ha forlatt landet ulovlig". Vi gjengir rundskrevet i forkortelse:

Innberetning blir å sende som før. Etterforskning skjer som før. (Undersøkelse om vedkommende har reist sammen med noen, videre om hans omgangskrets, spesielt nye venner, samt eventuelle venner og bekjente andre steder i landet.) Beslagleggelse av formue. Denne beslagleggelse omfatter såvel den flyktedes egen som hustruens og foreldrenes samlede formue. All først eiendom beslaglegges. Alle likvide midler, som penger, bankinnskudd, sparebevis, obligasjoner, aksjer, livsforsikringer, gjeldsbrev, poliser, etc. tas i besiddelse av stedets politimester og oversendes "til den oppnevnte likvidator", nemlig R. nar Hau-Nielsen, Kongensgate 14, Oslo.

Frømkommer slektninger eller andre personer med påstander om at de har en eller annen rettighet til eiendeler som er innlagt i den beslaglagt formuemasse, blir slike å ta hensyn til kun når der er ført rettsgyldig bevis for påstanden. Alle videre forføyninger vedrørende de beslaglagte formuer vil bli truffet av den oppnevnte likvidator.

Etterlysing av savnede i Polititidende blir vanligvis ikke å foreta.

Skrivelsen er utferdiget den 15. november ifjor, og undertegnet av K.A. Marthinsen og H. Kommervold.

I tilknytning til ovenstående gjengir vi en annen skrivelse, rettet til politimesteren i Mandal. Denne er så avslørende at vi gjengir den in extenso:

"Politimesteren, Mandal.
Tilleggsordre i forbindelse med telefonisk ordre av igår angående foranstaltninger mot familier vedrørende offiserer, loser og sjøfolk som ulovlig har forlatt landet meddelte at det nå er bestemt at hele formuen tilhørende de rømte hustru, barn og foreldre skal beslaglegges og familiemedlemmene henvises til forsorgsvesenet i sin kommune. Forevrig gjelder ordre av igår uforandret, blant annet må brødre av den rømte ikke arresteres - enmodig i tilfelle det tyske sikkerhetspoliti å henvende seg til sitt hovedkontor i Oslo.

Statspolitisjefen. "

Kommentarer overflødig.

N.S. arbeider febrilsk på å innarbeide sitt "system" i kommunene. Den 6. desember ifjor utgikk følgende skrivelse, som vi gjengir in extenso:

"Da vi ikke har hørt noe fra Dem angående forholdene ved den etat De er ansatt, går vi ut fra at samtlige funksjonærer er lojalt innstillet til N.S., og at alle deltar aktivt for nyordningen i kommunen. Som N.S.-mann og offentlig tjenestemann plikter De å holde vårt kontor underrettet om Deres kollegers politiske fremferd så vel i sitt arbeide som i det private, tillike deres arbeidsforhold på kontoret.

Vi imoteser Deres rapport på forholdene på Deres arbeidssted. Til orientering om hvilke momenter en rapport på en person bør inneholde vedlegges et personalepørreskjema hvor de viktigste spørsmål er understreket.

Ved siden herav må oppgis navn og adresse på den eller de personer som har bistått Dem med opplysningene.

Alle opplysninger blir strengt konfidensielt behandlet.

Heil og sel.

Rennesund (sign.) " Denne likefremme oppfordring til spionasje, provokasjon og angiveri i våre offentlige etater er heldigvis enestående i vår kstats historie. N.S. har føyet et nytt skjendselsblad til sin korte krønike i Norge.

Utenriks.

Singapore er falt. Scharnhorst, Gneisenau og enkelte andre lettere tyske flåteenheter klarte å redde seg gjennom Kanalen over Nordsjøen til Helgoland, som ligger mellom de østfrisiske og nordfrisiske øyer ikke så langt fra Kuxhafen. Disse to nyheter må naturligvis virke nedslående på enhver jøssing. Men vi kan ikke sterkt nok understreke en ting, og det er at utålmodigheten er vår verste fiende. Nazistene spekulerer i den. - General Kutuzow, han som overvant Napoleon i felttoget til Russland i 1812, sier i sin dagbok: "Intet og ingen er sterkere enn de to krigere: tålmodighet og tid. Tålmodighet og tid, de er mine forbundsfeller, det er med dem jeg skal slå Napoleon, i tilknytning til keiserens felttog: jeg slår meg ikke til tåls så lenge der ennå står en vepnet fiende på russisk grunn." La oss huske på disse ordene, og vi kan godt mimis et par andre, fra nutiden, uttalt av en fransk offiser etter det franske sammenbrudd i juni 1940: "Det gis ikke håpløse situasjoner, det gis bare håpløse mennesker."

S. 1701
Mappe 52
Eksp. 25/2
Arg. 1942
O.V. 1036/140

Innenriks.

Quisling er kommet hjem fra Berlin, og har "orientert" den norske presse. Orienteringen bestod i de vanlige tomme floskler om hvor usannsynlig stort og rikt og mektig Norge skulle bli når det ble innlemmet som vasallstat under Tyskland. Og dessuten gav Quisling sitt hat til nordmennene fritt løp: alle nordmenn som ikke ville arbeide aktivt for N.S. skulle talt ødelegges, de skulle tilintetgjøres. "De som skriver imot oss, skriver seg selv til døde." Blodskyene formelig danset for den sinnsvake ministerpresidents øyne. - Hele "orienteringen" ga et forstemmende inntrykk av hvordan et formørket og skakk-kjørt sinn kan beruse seg i maktbrynde, og søle seg og sole seg i grusomhetsfantasier.

Ute i verden arbeider nordmann for Norges frihet og selvstendighet, med vår konge Haakon den 7. i spissen. Hjemme her i Norge arbeider to og en halv million jøssinger på å bevare Norges nasjonale egenart og Norges grunnfestede demokratiske tradisjoner mot de fremmede erobrere og voldsmenn, og deres leiesvenner i N.S. Ingenting som Vidkun Quisling sier eller gjør kan stanse seiersviljen i denne dobbeltfrontale kamp. Mennener like unorsk som sitt navn. Høle landet vårt, furet, veirbitt, er fremmed for ham. Han står der som tysk staffasje i vårt store landskap, han er ganske trygdeløs og tar seg ut som en figur utklippet i papir, som blir blåst hit og dit, alt ettersom vinden fra Berlin bærer de eller de propaganda-floskler med seg.

Vi vil gjerne en gang for alle rette en skjebnesvanger misforståelse, som Terbovens ministre gjør seg skyldig i i sine taler for Tyskland og for Norge som tysk lydrike. De spør nemlig, hvem kan sette et kort på Enlands seir? - Og mener dette er et drepende argument. De forstår ikke at for enhver nordmann, for enhver jøssing er det av underordnet betydning hvem som seirer i verdenskrigen, når det gjelder hans egen personlige stilling. Han kjemper for sitt lands nasjonale frihet og selvstendighet, mot fremmeherredømme og undertrykkelse. Han vil fortsette med dette til den siste tysker er ute av landet vårt, med eller uten alliert hjelp, uten hensyn til om det skjer om et halvt år, et år eller ti år. Han er nordmann i sinn og skinn, og han vil aldri bøye seg eller gi etter før Norge atter tilhører nordmennene.

I de årene Napoleon undertrykte Tyskland, og Fichte holdt sine berømte nasjonale taler "an die deutsche Nation", hvor han oppfordret sine landsmenn til ubrytelig samarbeide for frihet og selvstendighet, fantes det ingen tyske landsforrædere som stod fram og talte imot og sat tvært om, tyskerne må bøye seg inn under Napoleon og trelle for franskmennene, da vil Tyskland bli fritt og stort, det er på den måten Tyskland gjenvinner sin frihet og selvstendighet. In en våget en sånn meningsløs og landsforrædersk løgn. For Tyskland var så lykkelig den gangen at det ikke hadde noen Quisling.

Vi sitter med den skammen at vi har Quisling. Så meget ivrigere må vi være etter å få vasket den skampletten av.

Det er vel overflødig å si fast at det som står ovenfor ikke må forstås dithen at vi ikke tror at Enland og våre allierte seirer. Hva vi vil peke på er bare at nordmennene kjemper for Norge, og vil vedbli med det (uansett verdenskrigens utfall) til den siste fremmede undertrykke har forlatt landet.

Minnedagen for de myrdede nordmenn, tirsdag den 17. februar i år, ble en enestående bekræftelse på det norske samhold. Demonstrasjonen var så gjennomført at den ble til en uoffisiell folkeavstemning. "Fritt Folk" oppfordret selv alle jøssinger til å holde seg hjemme etter klokken seks den dagen, da avisen skjønte at det ikke nyttet å ta kvelertaket på demonstrasjonen. Bladet trodde at denne innblanding ville ødelegge, men tok feil. Det fantes ikke mennesker på teatrene, i kafeene, på restaurantene, på gatene, i trikkene, etter klokken seks. Bare noen enslige quislinger og noen bortkomne sivile tyskere ruslet hist og her. På oppfordring av "Fritt Folk" stemte Oslo-befolkningen den dagen. Og avstemningen ga som resultat at 99 % stemte for et fritt Norge under kong Haakon. Forræderpartiet under Vidkun Quisling fikk 1 % av stemmene, knapt nok det. Synd forræderforeren ikke var i Norge, så han kunne sett resultatet. Dessverre var han i sitt fedreland Tyskland.

Vi skal senere komme tilbake til denne dagen med noen eksakte tall.

De norske lærere har enstemmig besluttet seg for å avslå å arbeide aktivt for nyordningen eller gå inn i N.S. Såvidt vites vil de klargjøre sin oppfatning i en skrivelse til de tysknorske myndigheter, ikke ulik den landets biskoper sendte, og som vi tidligere har gjengitt. Det strider mot lærernes samvittighet og sanne plikt å gå inn for å medvirke til en oppdragelse av Norges ungdom etter de linjene som er satt opp for N.S.U.F.'s ungdomstjeneste. - Også til denne sak skal vi komme tilbake med eksakte opplysninger og tall.

De store forlagene skal nå få N.S. "kommissærer". Gylden-dal Norsk Forlag skal få den unge Tore Hamsun som kommissær, han har mangelfullt utviklede sjelsevner. Aschehougs Forlag skal få "kino-direktør" og Krongkastingsnazist Einar Schibbye som spion.

Johanne Dybwad har godtatt å spille rollen som Brands mot i Ibsens stykke som skal opp på Nationaltheatret. Hun er ikke fast ansatt på teatret, så hun er ikke nødt til det, og hun burde vite at Nationaltheatret er et naziteater idag, bortsett av alle nordmenn. Agnes Mowinckel, som heller ikke er fast ansatt på Nationaltheatret, iscenesatte "Lille Eyolf" der for en tid siden. Skal man virkelig tro at de to skuespillerinner begynner å gå i barndommen? For noe verre vil en jo nødig tro, minst av alt om vår største skuespillerinne Johanne Dybwad, som attpå har sin eneste sønn sittende på Grini fengsel - han var Norsk Rederforbunds advokat. Vi får håpe at fru Dybwad og fru Mowinckel kommer til fornuft igjen - for det er for sent.

Spre dette i flest mulig eksemplarer.

Det er vel overflødig å si at det er viktig å spre dette i flest mulig eksemplarer. Det er vel overflødig å si at det er viktig å spre dette i flest mulig eksemplarer. Det er vel overflødig å si at det er viktig å spre dette i flest mulig eksemplarer.

Innenriks.

Noen tall fra de myrdede nordmenns dag, den 17. februar i år. Tall som viser hvor gjennomført demonstrasjonen var. På Centralteatret var det 51 mennesker plus noen ganske få fribilletter. På Carl Johan Teatret var det 18 mennesker, derav 5 fribilletter. På Det Nye Teater var det 18 mennesker, derav fikk fire midt under forestillingen. På Nationalteatret var det det vanligste klientel av nazister, også til hverdags står jo teatret tomt for nordmenn. På Oslos mest trafikkerte trikkelinje, nemlig Sinsen-Majorstuen, ble mellom kl. 6 og kl. 12 (altså fra kl. 18 til kl. 0,50) solgt 100 billetter. Det alminnelige salg på de linjene av dagen er vanligvis 20 000 billetter.

På Otto Treiders handelsskole måtte elevene ikke opp på ettermiddagskurset. Undervisningen ble innstillet. Følgen var at bestyrer Otto Treider ble arrestert. - På restaurantene var det bare en håndfull mennesker hvert sted, bestående av hird, tyske civilister og tyske militære, samt noen ganske få N.S.-folk. De var på langt nær mange nok til å spre den ødselige stemningen i lokalene.

Demonstrasjonen ble altså monstergyldig gjennomført på enhver vis. Den ga et overbevisende uttrykk for nordmennenes faste beslutsomhet når det gjelder å hevde de gamle norske tradisjoner - rettssikkerhet, frihet og demokrati - mot det fremmede voldsstyre og nazistenes blodige tyranni.

Undertiden kommer selv N.S.-folk i skade for å si sannheten. De forteller oss stadig at tyskerne sikrer Norges matforsyning, og at okkupasjonsmakten sørger for seg selv, men det hender et tungen undertiden snubler i disse løgnene. Det hendte "minister" Fredrik Prytz i en tale han holdt 16. november 1941, som nå er utkommet i bokform hos nazisten Stenersen. Den 21. februar i år gjenga Aftenposten et avsnitt av brosjyren. Her heter det ordrett: "Nu er Norge slått i krig, og seierherren har hørtatt landet. Fantastiske beløp blir anvendt pr. år til dekning av okkupasjonsmaktens utgifter. - Etter den såkalte internasjonale rett - etter krigens rett - kan landet bringes til betlerstaven."

Joda, Tyskland gjør alt for å bringe den norske levestandarden ned og for å bringe befolkningen til tiggerstaven. Det er bare så underlig sjelden at en nazist innrømmer det. Hva sier "føreren" og "ministerpresidenten" til sin uheldige leiesvenn Prytz?

Quislings og Stangs siste påfunn, "Nasjonal Ungdomstjeneste", viser hvor langt nede tyskerne nå er, hvordan de føler seg nødt til å nytte alle reserver og sette dem inn for å redde stumpene. For også de okkuperte land skal naturligvis presses til det ytterste, og N.S. hos oss er jo "part i saken", det partiet står med ryggen mot muren og er nådd et stadium av desperasjon.

Forordningen om "Nasjonal Ungdomstjeneste" er et uhørt overgrep mot det norske folk og den norske ungdom. Under pene fraser om "organisert fritid" med mer skal nå den norske ungdommen inn i krigstjenestens tvangstrøye. Fra det nazistiske Tyskland vet vi hva det vil si. Dette, utslitte og sårbeinte kommer ungene hjem fra sin "fritid" eller sine "ferier". Høle sin lykke og glede ved livet har de tyske barna måttet ofre for nazistenes fullstendige militarisering av det

tyske folk. Moralsk og åndelig forkvakles de. I hjemlandet hender det at de går så langt i forrielse som til å angri sine egne foreldre. I andre land (særlig Polen, Tsjekko-Slovakia og Sovjet-Samveldet) har de vist sine fordigheter gjennom den grusomste og mest umenneskelige krigsførsel. Takken høster de til slutt i massegraver under frontlinjene på de russiske stepper.

Må skal den norske ungdommen spennes i tvangstrøyen, sliten og utsultet som den alt er, med små og dattige gleder. En notorisk forfengelig narr med et barns sjelsevner har fått i oppdrag å føre forordningen (vi nekter å bruke den ironiske betegnelsen lov om denne lovløsheten) igjennom, formodentlig "for minst tusen år framover". Men denne jernkorsets riddersmann, ungdomslederen uten ungdom, idrettsministeren uten idrett skal igjen få høste et av sine store nederlag.

Vi nordmenn er et folk av individuali r, av intelligente og selvstendig tenkende mennesker, - vi er ikke tyskere. Igjen har vi en sjanse til å vise at vi selv ikke med våpenmakt lar oss tvinge inn i nazismens umenneskelige slavesystem. Vi er nå tvunget akkurat til den grensen hvor vi ikke vil mer og ikke kan mer. Biskopene har i sitt sterke brev til nazimyndighetene, lærerne gjennom sin enstemmige beslutning, vist veien for oss alle i denne saken. "Ungdomstjenesten" må vi med rette se på som en av våre viktigste nasjonale skanser, slik som bispene og lærerne gjør det, - ungdommen skal tjene Norges sak, den skal tjene rettsikkerheten, folkestyret og våre gamle norske tradisjoner - den skal ikke trelle under naziak, ødelegges og forderves og kues. Foreldrene må stå frem på lærernes og bispenes side. Foreldrene må ofre seg selv, slik vi andre også må ofre, framfor å ofre alt det som er dyrt og hellig og verdifullt for de barn vi elsker og har satt inn i verden.

Sciiren er oss sikker om vi bare opptrer fast og konsekvent i den kampen som kommer. Det er nemlig grenser selv for de kampmidler våre umenneskelige motstandere rår over. O et fullstendig kaos i alle de okkuperte land er vel ikke akkurat hva tyskerne ønsker seg mest.

Hvorledes ser så dagen ut for barn mellom 6 og 13 år i Tyskland, ja, for der begynner de med 6 årsalderen og det er bare et tårn når de tar vare 6 aringer - hvorledes tjorde de ungdomstiden i 1933 og utover? Jo, om morgenen ble barna stelt hjemme. Far står opp og skolemat og drar på skolen. Der blir de foruten undervisning minnelige far, også gjennom de nazistiske lærebøkene og ved hver anledning proppet med propaganda. Historiebøkene er fordreiet og gir en gal fremstilling av fakta. Etter skolen hjem til middag, som mor har travelt med å få på bordet til dem, for barna skal straks avarbeid igjen. Far er ikke kommet fra arbeidet enda. Så berer det straks avsted til den lokale hirdavdeling av Hitlerjühend eller Bund der deutschen Mädel eller lignende. Her foregår den virkelige oppdratselse. Men en må ikke tro at ungene her sitter stille og hører på timelange foredrag. Langt i fra, så damme er ikke lederne. Nei, her blir barnas lyst til lek og moro, til alskens sport og underholdning stillet tilfreds, bare ved siden av og indirekte snikes propagandaen inn på ungene. Organisasjonens lokaler blir sentrum for hygge og moro. Lederne har erfaring i å vinne barnas tillid. Det blir organisert lek og dans, sang og musikk, teater og kino, turer og utflukter, sport og atter sport. Litt etter litt kommer barna under deres innflytelse. Siste skritt er boundring og idealisering av lederne og til slutt tror de på dem.

De har 5 min. "fortrolig" samtale med lederne. Hvorledes har du det hjemme? Hva sier far og mor til det du forteller? Hva snakker dere ellers om hjemme? Hvis barna kan botro føreren noe hjemmefra blir barnet forfremmet, får distinksjoner, ærestegn o.l.. Det stimulerer og får andre barn til å høre bedre etter hjemme. De spekulerer i at barna kjeder seg i storbyer og i opposisjonen mellom generasjonene som er et naturlig fenomen på visse alderstrinn. Så har vi det gunde.

Etter møte i avdelingen kommer barna sent hjem til aftensmat og lekser og stupor så dødstrøtte i søng. Hver søndag og hver ferie blir organisert og barna må være med. Foreldrene får simpelthen ikke tid til å påvirke barna sine, de mister tvert om kontakten med sine egne unger for barna er aldri hjemme. Det har ikke vært sjelden at foreldre er angitt av sine egne barn og det er en vanlig foreteelse at foreldre hysjer og holder opp å snakke når barna er i trappen. Det skal ikke styrke tillitsforholdet.

Foreldrene må dertil betale utgiftene til utstyr, omkostningene ved utflukter, til uniformer og emblemer, til fest for føreren, til blomster og propagandator.

Det verste er allikevel at barna motstandsløse som de er, etter hvert når propagandaen tjøres lurt og løgnaktig, nok til. blir troende. Det vil ta lenge tid her enn i Tyskland, men vi har ikke lov til å utlevere barna vare selv om de har vist seg aldri så flotte og imponerende. Eller nettopp derfor må vi stå last og bast med dem. Ungene vare er grenseløse i sin lojalitet mot våre felles idealer, de vil først og fremst føle seg forratt og forlatt av far og mor. Da såes den sed som siden under førerens hender spirer og springer ut i mistillit og uvilje til foreldrene. Mange av tyske foreldre var ikke klar over hva ungdomsarbeidet innebar, men vi har i alle fall ikke den unnskyldning, vi har følt resultatet på kroppen. Vi kan ikke skylde på uvitenhet. Gir vi oss har vi ingen rett til å kritisere tyske foreldre. Når